

KRONIKA MĚSTYSE KNĚŽEVES

Vám!

Až my všickni budem hníti,
co jsme v knize této psali:
pamatujte, vy potomci,
že jsme na vás vzpomínali.
Nuže, i vy vzpomínejte
na předchůdce, na potomky,
pište děje své otčiny -
když ne celek – aspoň zlomky!

Vácslav Hornof

Inelytum Regni Bohemiae Gubernium (sub preaside comik de Kottek) boni communis curam gerens, omnia quae memoriae digna evenetint seriplotenus notanda et inde posterioribus nostris tradenea exxe mandato de 15 Augusti 1835 per totum Čechiae regnum in parochia quolibet et urbe et quolibet pago librum memorabilium procurandum conse- vandum et a prima Januarii 1836 inchoandum exxe mandavit.

Tj. na česky:

Vysoce slavné řízení zemské království Českého (tak nazvané gubernium pod nejvyšším purkrabím hra- bětem Chotkem) /nečitelné slovo/ majíc v všeobec- né dobré /nečitelné slovo/ všecko, cožby se pamě- tihodné přihodilo, písemně zaznamenati a tudy potomkům našim odevzdati nařízením od 15. srpna 1835 skrze celé království české, v každé osadě, v každém městě a v každé obci neb vesnici pamětní knihu zaopatřiti, zachovati a od prvního ledna léta Páně 1836 započítati nařídilo.

Stará pečeť obce Kněžoves

Přední strana

Zadní strana

Pečeť nová

Pečeť nová r. 1881

Razítko chmelní r. 1884

Letopisové obce Kněžovsi

V roce 1836 obec kněžoveská platila kontribuci* celoroční 4 856 fl. 35 K v. čís. (tj. vídeňského čísla)

1836, kontribuce

Kněžoveská škola byla vystavěná roku 1836 a koštovala 984 fl. v. čís.

1836, škola

Škola byla přijmutá od c. k. inženýra Josefa Morávka u přítomnosti P. P. Karla Hasendorfa(?), justiciára a ouředníka panství krušovského, dne 21. ledna 1836, kteréhož času učitel Václav Čečrdle umřel.

Škola kněžoveská byla jest vysvěcená dne 2. října 1836 od velebného P. P. faráře Václava Grubra, při které příležitosti velebný P. P. pater Josef Malý, katecheta školní, řeč držel.

Načež po zemření učitele Václava Čečrdle žádající na uprázdněné místo školy kněžoveské Jan Janota, pomocník školy křičské, který od Weleby školního dozorce (nesrozumitelné slovo) P. P. vikariusa Jana Svobody ze Křice za provisoru na uprázdněné místo školy kněžoveské dosazen byl.

Učitelé

- 2) Jan Hrdina, pomocník školy křivoklátské.
- 3) Jan Sochor(?), pomocník školy města Strašecího.
- 4) František Spal, učitel školy jáchymovské.
- 5) Vincenc Veselý
- 6) František Jiříkovský, učitel školy nezabudické.
- 7) Karel Tarant, učitel školy lubenské.
- 8) František Kuthan, učitel školy obce lišanské.
- 9) Jan Štika(?), pomocník školy města slánského.
- 10) Prokop Vosyka, pomocník školy města Smečna.
- 11) František Rohla, učitel školy obce chrášťanské.
- 12) František Lejpert, pomocník školy města Čisté.
- 13) Jan Koutecký, učitel první třídy města Rakovníka.

Načež obdržel uprázdněné místo školy kněžoveské Jan Janota, pomocník školy křické a nyní jest učitelem a kantorem v obci kněžoveské.

V roce 1837 panoval mor od jara přes léto na drůbež domácí všeho druhu, tak že v obci kněžoveské v málokterém domě některý kousek pozůstal, ačkoliv se proti tomu všelikých činilo prostředků, přece však nic neprospělo.

**1837, mor
drůbeží**

* kontribuce = nucený finanční příspěvek do státní pokladny, někdy se takto označovaly i veškeré daně.

- 1838, volba rychtáře** V roce 1838, dne 8. července (po složení rychtářního práva Františka Wystufa), byl zvolen Jan Hornof za rychtáře obce kněžoveské.
- 1838, oprava farního domu** V roce 1838 stala se oprava kněžoveského farního domu, a sice celý nový svršek, nové stropy a nové dveře. Též v ten čas (?) z hospodářského stavení starého se základem nové: stodola, kolna, nad ní sejkpa na obilí, letní sklep, pak chlívký pro vepřový dobytek. Tato stavba započatá byla 1. máje pod mistrem Josefem Iblem z Krušovic a dokonaná jest byla koncem měsícem říjnem. 26. máje se zvedal krov na farní dům.
- Kulhavka a slintavka** Též v tom roce panovala při hovězím dobytku tak nazvaná kulhavka a slintavka právě v čas žní v měsíci srpnu a září, přece ale k štěstí tento nevlídný host žádné kořisti nepolapil.
- 1837, kontribuce** V roce 1837 platila kněžoveská obec kontribuci 4 910 fl. víd. čísla.
- 1838, kontribuce** V roce 1838 platila kněžoveská obec kontribuci 4915 fl. v. čísla
- 1839, kontribuce** V roce 1839 platila kněžoveská obec kontribuci 4991 fl. v č.
- 1861, volby** V roce 1861 dne 11. dubna byla nová volba a byly zvolení za přednostu Fr. Koubek, za prvního radního Fr. Štis, za druhého radního Josef Patrák, výborové byli Jan Patrák, Jakub Hejda, Václav Štis, Joz. Vistuf, Fr. Ransdorf, čís. 107, Václav Ibl, Viktorin Kučera, Fr. Cédľ, Fr. Cédľ. Za náhradníky t. z. Joz. Tuma, Vojtěch Čech, Fr. Vojáček, Fr. Stehlík, Joz. Ledvinka, Fr. Soukup.
- 1864, volby** V roce 1864 dne 6. srpna byla držána volba od občanstva a byly vyvoleni do zastupitelstva od prvního sboru Konrad Mikš 10 hlasy, Antonín Majer 9 hlasy, František Cédľ 8 hlasy, František Stehlík 8 hlasy. Od druhého sboru František Cédľ, číslo 38, 5 hlasy, Václav Vojáček 5 hlasy, Josef Patrák 4 hlasy, František Švácha 4 hlasy, ve třetím sboru František Landorf 30 hlasy, Josef Kaut 30 hlasy, František Vojáček 29 hlasy, Josef Tůma 28 hlasy, za náhradníky jsou zvolení František Šíma, Martin Vrábík, Matěj Englický, František Klouček, Josef Amler, Jan Modr.
- Za představeného jest zvolen František Cédľ, č. 20, 10 hlasy, Josef Patrák za prvního radního 8 hlasy, za druhého radního jest zvolen František Švácha 8 hlasy.

Budoucím zapisovatelům do pamětní této knihy!

My nížeapsaní: představenstvo a výbor obce Kněžzoves žádáme snažně budoucí naše v témž úřadu následovníky, by v čistotě povždy knihu tuto udržeti se snažili, zapisující věci a příhody pamětihodné písmem zřetelným a čitelným. Pozůstávat kniha tato, jak z úvodu latinského i českého vidno, již od roku 1836 a posud tak málo, až hanba málo, v ní zaznamenáno jest, že bychom se někdy hanbiti z toho museli, kdyby i budoucně více se nepsalo. Slavná, krásná naše vlast, zem Česká, má dějiny, jimž sotva rovné najíti lze, a dějiny ty nejsou co nějaký snad celek již ukončený, onyť pokračují den ode dne dál a dále. Nuže tedy, hledme děje přítomnosti naší zachovati potomkům, ať tito někdy s chloubou na nás mohou vzpomínati, ať někdy v hrdé pýše zvolati mohou: Ejhle, toto psali otcové, dědové naši v čase, kdy k novému sebezpoznání dospěl národ náš, toto psali otcové naši, pamatující na nás, abychom my seznali, v jakých osudech oni žili, jaké byly tenkrát mravy a způsoby, jaké je kdy stihly nehody atd.

Když pak budete chtít co zapisovati, rozpomeňte se vždy a považte, že kniha tato není určena jenom pro krátkou dobu, ale že potrvati má na dlouhý, dlouhý věk, protož voláme k Vám, budoucí vy zapisovatelové do knihy této: „Šetřte a bděte nad správným a čitelným písmem, ať někdy po staletí neřeknou vnukové Vaši: „Hle, jak nevzdělaní byli ti předkové naši, anto nedovedli správně příhody věku svého pro nás zaznamenati a zachovati!

Zachováním knihy této a pilným do ní zapisováním pěknou po sobě zůstavíme památku, i přičiníme tím aspoň jeden kámen k veliké a slavné budově nám všem tak milé a vážené. Pamatujme, co zpíval slavný veliký náš básník Kollár v Slávy dceři:

*Pracuj každý s chutí usilovnou
na národu roli dědičné!
Cesty mohou býti rozličné,
jenom vůli všickni mějme rovnou!*

Dáno od starosty a výboru obecního v Kněžzovsi dne 1. listopadu léta Páně 1864, úřadování jich roku prvního.

František Cédl
představený

podpisy radních a členů výboru